

[Handelsministeren.]

fremmest skulde være Rigsdagsmænd, der skulde ind i dette Tilsynsraad, som skulde udøve en administrativ Virksomhed.

Det ærede Medlem ankede ogsaa over § 3. Den er ikke anderledes end tidligere. Tilsynsraadet kunde under visse Omstændigheder forlange Regnskabsformen ændret i det paagældende Selskab. Det maatte man ikke, det maatte man i hvert Fald være meget varsom med, siger det ærede Medlem, for man maatte selvfølgelig ikke genere Virksomhederne.

Det sidste er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, man maa ikke genere Virksomhederne; men der kan ikke indvendes noget imod, at man fører Tilsyn med visse Virksomheder, og der kan fornuftigvis heller ikke indvendes noget imod, at man i paakommende Tilfælde siger til de paagældende Virksomheder: Jeres Regnskaber maa være saaledes, at vi kan finde ud af dem. Mere er der ikke Tale om, hverken mere eller mindre.

Men efter at det ærede Medlem saaledes havde kritiseret Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 3 ud fra den Betragtning, at der i disse Paragraffer ikke skulde have været Tale om, at man kun kunde have Tilsyn, men at der skulde have være indført Bestemmelser, hvorefter man ogsaa havde Direktiver i Retning af, hvad der skulde foretages, sluttede det ærede Medlem sig ubetinget til § 4, i hvilken det bestemmes, at det til syvende og sidst er Rigsdagen, der skal have den afgørende Indflydelse.

Det ærede Medlem kan ikke mene baade det ene og det andet. Her maa være et Enten-Eller. Naar det ærede Medlem ubetinget er stemt for, at det skal være Rigsdagen, der til syvende og sidst paa Forslag af Ministeren skal træffe Bestemmelse om, hvad der skal foretages, kan det ærede Medlem ikke med nogen Virkning gøre Indvending mod Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 3.

Det ærede Medlem gik afgørende imod § 5. Det skal jeg ikke gøre nogen positiv Indvending imod udover den Bemærkning, at jeg anser det for besynderligt, at det ærede Medlem gaar imod denne Paragraf, hvis han i øvrigt kunde tiltræde det andet, og det maatte jeg forudsætte, at det ærede Medlem, at Venstre kunde, eftersom Venstre, som sagt, selv har været med til at forme de øvrige Paragraffer; men rent formelt kan det ærede Medlem naturligvis gøre den Betragtning gældende, at man ikke vil gaa til et Supplement, og at man derfor gaar imod § 5.

Det ærede Medlem sagde, at Gennemførelsen af § 5 vilde betyde, at vi kom ind

paa et Posekigeri. Det tror jeg nu ikke, der kan siges om § 5. Det, der er Tale om, er, at Tilsynsraadet faar Myndighed til at undersøge, om der finder Prisdannelser Sted. Hele Lovforslaget er bygget paa dette Princip at give Mulighed for at komme under Vejr med, hvad der passerer; men Lovforslaget indeholder ikke et Ord om, at der derefter skal foretages prisregulerende Foranstaltninger eller andre Foranstaltninger, det overlades helt og fuldt til Rigsdagen, idet den paagældende Minister paa Grundlag af Indstilling stiller Forslag om, hvad der skal ske.

Det er endog muligt, at der i de allerfleste Tilfælde slet ingen Nødvendighed bliver for at lovgive, idet alene Tilsynet vil virke beroligende overfor baade Publikum og de Virksomheder, som der føres Tilsyn med, og ogsaa virke regulerende paa den Maade, at ingen vil vove at sætte Priserne i Vejret ud over det rimelige, naar et Tilsyn kan føres og en Offentliggørelse af Undersøgelsens Resultat kan finde Sted, og det eventuelt kan ske, at Regeringen henvender sig til Rigsdagen med Lovforslag for at gardere Publikum mod Vilkaarlighed.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem mig om et Forhold, han kritiserede, og som havde fundet Sted i Nærheden af Køge, med Hensyn til Elektricitetsforsyningen. Jeg er ude af Stand til at give noget som helst Svar paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem her rejste, da jeg ikke kender det paagældende Forhold. Jeg har ikke hørt det omtale før; men jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem vil kunne henvende sig til en anden Minister, f. Eks. Ministeren for offentlige Arbejder, under hvem dette maa ske sorterer, og der faa Besked.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem var bekymret paa mine Vegne, han havde Medlidenhed med mig, men han trøstede mig jo, og han trøstede mig som god Kammerat. Det ærede Medlem sagde, jeg vilde det bedste, men der var visse Vanskeligheder, som ikke kunde overvindes. Han var saa elskværdig at sige, at jeg var en Ven — og jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem grunder sine Udtalelser paa Erfaring — af Orden, paalidelige, rigtige Tal og Oplysninger. Det takker jeg ham for. Jeg er glad ved den Anerkendelse; navnlig naar jeg faar en saadan Omgang, som jeg derefter fik med Hensyn til Lovforslagets Form og Karakter, er det rart, at man dog har faaet lidt at trøste sig med.

Men det ærede Medlem trænger ogsaa til et lille Trøstens Ord og Medlidenhed, og